

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัด

สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๒ (อำเภอวานรนิวาส)

— บรรจบทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๒๐๕๔ (บ้านเข็ม)

พ.ศ. ๒๕๒๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๕

เป็นปีที่ ๓๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัด สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๒ (อำเภอวานรนิวาส) — บรรจบทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๒๐๕๔ (บ้านเข็ม) ในท้องที่อำเภอวานรนิวาส และอำเภออากาศอำนวย จังหวัดสกลนคร ซึ่งได้กระทำการสำรวจที่ดินต้องเวนคืนบางส่วนเสร็จแล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และข้อ ๑๘ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๕ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัด สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๒ (อำเภอดอนริ้ว) – บรรจบทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๒๐๕๔ (บ้านเข็มน้อย) พ.ศ. ๒๕๒๕”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ แนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัด สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๒ (อำเภอดอนริ้ว) – บรรจบทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๒๐๕๔ (บ้านเข็มน้อย) อยู่ในท้องที่อำเภอดอนริ้ว และอำเภออากาศอำนวย จังหวัดสกลนคร มีส่วนกว้างของแนวทางหลวงสองร้อยเมตร

มาตรา ๔ ให้อธิบดีกรมทางหลวงเป็นเจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินการตามพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาราชการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ดินสุตตานนท์

นายกรัฐมนตรี

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๑๘๑ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ ธันวาคม ๒๕๒๕

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เพื่อประโยชน์ในการสร้างทางหลวงจังหวัด สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๒ (อำเภอวานรนิวาส) - บรรจบทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๒๐๘๔ (บ้านเข็มน) ในท้องที่อำเภอวานรนิวาส และอำเภออากาศอำนวย จังหวัดสกลนคร ซึ่งได้กระทำการสำรวจที่ดินต้องเวนคืนบางส่วนเสร็จแล้ว แต่ยังไม่พร้อมที่จะออกพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ สมควรกำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างไว้ก่อนตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๕ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้